

Ur-Baptistisk Pingst brev 149

Den önskade har blivit önskad – del 1

Så har pingstevangelisten och den private bloggsajtaren Christer Åberg skrivit och gett ut en andra bok om sitt liv. Den första hette "Den längsta dagen" och hade som huvudtema hur Christer (plus dotter, min anm.), med bevarad tro på Gud genomled att mista halva sin familj (Semnos Förlag 2016). Den nu aktuella boken, som likt den förra är mycket utlämnande, har titeln "Den önskade" (utgiven 2020 av Tell it publishing, producerad av Semnos Förlag). Christer Åberg driver sedan många år tillbaka den kristna sajten www.apg29.nu, utifrån en medveten gudskallelse. Om denna hänförelse finns det mycket gott att säga.

Viktigast av allt för Christer är att evangelium om Jesus Kristus blir förkunnat. Målet är att nå så många människor som det bara är möjligt med frälsningens budskap, eftersom alla behöver bli frälsta. Christer Åberg har själv andligt gått från syndens och ångestens mörker till himmelskt ljus; men också från att varit ett önskat barnhemsbarn, till att genom sin tro och sin sajt vara "önskad" – till och med på den hypermodern media-appen TikTok.

FRÄLSNINGSBÖN OCH NYTT LIV

Efter att ha inhämtat författarens uppmuntran att utifrån boken skriva ett par infobrev för Ur-Baptistisk Pingst, citerar jag här i första brevet från sidorna 138-140 i boken, och med början i författarens frälsningsupplevelse (vilket skedde i Ljungby Pingstkyrka i början på 1980-talet, Claes Frankner var församlingens huvudpastor, min anm.):

"Många gånger förstod jag inte att det var Gud som talade till mitt hjärta utan det skulle jag förstå långt senare. Men det som hänt var att jag nu var en färdig, mogen frukt (vid 18 års ålder, min anm.), att bli plockad. Allting var förberett för den här stunden. Nu skulle den önskade bli frälst. Jag fick böja knä vid första bänk på den vänstra sidan av salen. Den platsen kommer jag aldrig att glömma. Nu är pingstkyrkan ombyggd, men jag kan ändå se platsen framför mig där jag böjde mina knän första gången i mitt liv. Den nye ungdomspastorn Johnny Karlman böjde också sina knän bredvid mig och så var det andra personer runt omkring mig som lade sina händer på mitt huvud, på min rygg och på mina axlar. Johnny frågade mig:

‘Är du van att be?’

Jag visste sannerligen inte vad bön var för någonting så jag svarade:

‘Nej, det är jag inte.’

‘Då gör vi så här’, sa Johnny. ‘Jag ber före dig och så ber du efter mig.’

Detta jag lät lugnande. Strax innan jag skulle be tänkte jag: ‘Kanske är detta bluff alltsammans men då visar det sig väl.’

Sen bad vi:

‘Jesus, jag kommer till dig nu. Jesus jag tar emot dig nu. Jesus jag bekänner dig som min herre. Jag tror att du har dött för mina synder. Jag tror att Gud uppväckte dig från de döda.

Förlåt alla mina synder. Tack Jesus att du nu har frälst mig. Tack Jesus att du nu har förlåtit alla mina synder. Tack att jag nu är ett Guds barn. Amen.´

Efter att vi hade bett så andades jag ut med en pust och tänkte: ´Skönt, nu var det gjort!´ Jag hade blivit frälst! Jesus hade kommit in i mitt hjärta. Från den stunden och i det ögonblicket var hela mitt liv förvandlat. Och det är ingen klyscha. Jag vet vad jag var innan och jag vet vad jag blev efteråt. Jag hade blivit frälst och Gud hade blivit min far. Jag kunde inte så mycket. Jag visste ingenting om Jesus. Inte heller visste jag vad som stod i Bibeln. Det går verkligen inte att skryta om min kunskap om bibliska sanningar (då, min anm.). Men trots att jag inte visste någonting så kom Jesus in i mitt hjärta och frälste och förvandlade mig då jag tog emot honom. Sedan den dagen, den stunden och i det ögonblicket har han varit med mig.

Och nu skulle jag få uppleva någonting som jag aldrig någonsin tidigare upplevt. Jag skulle få uppleva att i allt detta stora universum som Gud hade skapat såg han lilla mig och han älskade mig. Jag var sedd och hörd och behövd. Jag hade inte blivit till i denna världen av en olyckshändelse. Bibeln säger att Gud såg mig redan då jag befann mig i mammas mage. Jag var oönskad av mina föräldrar men önskad av Gud. Och nu när jag hade tagit emot Jesus och blivit frälst var jag inte längre den oönskade!

´Dina ögon så mig när jag ännu var ett utbildat foster. Alla mina dagar blev skrivna i din bok, de var bestämda innan någon av dem hade kommit.´ - Ps 139:16.”

Sigvard Svärd